

El sexe és ideològic

La història. Bagnolet i París, França, avui. El pare de Baya és algerià, la mare d'Arthur és jueva; Baya és una noia lliure, provocativa, sexual; Arthur és quadriculat, discret i sense sentit de l'humor; malgrat les evidents diferències personals, l'amor fa acte de presència.

La pel·lícula. Vagi d'entrada un parell de consideracions: 1) per què un film com *Le nom des gens* ha tardat dos anys a estrenar-se? 2) per què rebatejant els títols de les pel·lis, les distribuïdores són tan sapastres?... *Los nombres del amor* res té a veure amb l'original *Els noms de les persones*, ni amb el tema central d'aquesta comèdia romàntica atípica, esbojarrada, lúcidament humana: el nom de les persones i allò que ens informen sobre la seva identitat familiar i social. El polifacètic Michel Leclerc

(Lyon, 1966) escriu i dirigeix una *screwball comedy* al voltant d'un parell de personatges antitètics, ella és una neo-hippie promiscua que s'allita amb senyors de la dreta (peperos i convergents, per entendre'ns) amb l'objectiu de ferlos d'esquerres!; ell és un avorrit socialista, ornitòleg i traumatitzat pel passat familiar. I, doncs, què tenen en comú? Una profunda sinceritat i, perquè no, un respecte mutu a prova de malentesos. Leclerc sap bé que un dels motors dramàtics per excel·lència en qualsevol relat és formular la pre-

gunta inevitable: qui sóc jo? Baya i Arthur ho fan amb un sentit genuïnament francès, molt gelós del seu passat generacional. Coses de la republicana França. Política immediata, compromís ideològic i un alè llibertari per canviar el món, trufen les situacions d'una comèdia estimulants que es mor per assemblar-se a la dels mestres ianquis Preston Sturges, Howard Hawks i, com no, Woody Allen. I una sorpresa que el film es permet: l'actuació *in person* de l'ex-

Los nombres del amor

Directors: Michel Leclerc.
Intèrprets: Jacques Gamblin, Sara Forestier, Carole Franck, Zinedine Soualem. França, 2010.
104'. Funatic Lleida.

president Lionel Jospin fent d'ell mateix. *À votre santé!*

La imatge. Baya caminant tota nua pel carrer, sense ni tenir noció de la seva precària situació.

La frase. "*Tant de bo et pogués donar tant com tu em dones a mi*", agraeix un Arthur enamorat a Baya. Generositat és l'altre nom de l'amor. O com diu el poeta, romanticisme és el nom laic de la tendresa.

La recomanació. Enamorats de l'amor foll i de les comèdies romàntiques alliberades de servituds tòpiques *made in France*..